

သင် မသေမီ သိသွားသင့်သော လျှို့ဝှက်ချက် ငါးရပ်

ဦးတင်ဦး (ကျူရှင်)

the five secrets you must discover before you die

JOHN IZZO Ph.D.

သင် မည်သည့်အသက်အရွယ်သို့ ရောက်နေနေ ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးသည့်နှင့် ငါ ခပ်စောစောကသာ ဖတ်လိုက်ရလျှင် ပိုကောင်းပေလိမ့်မည်ဟု သင့်စိတ်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာစေမည်စာအုပ်။ ဤစာအုပ်ထဲမှ သက်ရှိထင်ရှားပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အတွေ့အကြုံ၊ အတွေးအမြင်နှင့် အသိပညာများက သင့်နှလုံးသားကို ဆွဲကိုင် စမ်းစားသွားပေလိမ့်မည်။

Stephen R. Covey

The 7 Habits of Highly Effective People နှင့်

The 8th Habit: From Effectiveness to Greatness စာအုပ်များကို ခရီးသဘာဝသို့

ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာ

၂၀၀၄ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၄ ခုနှစ်အထိ ၁၁ နှစ်အတွင်း ကျွန်တော်၏ စာအုပ်များ နှစ်စဉ်ထွက်ခဲ့ရာ ဤစာအုပ်ပါဆိုလျှင် ၂၆ အုပ် ရှိသွားပေပြီ။ ယင်းတို့ အနက် ၁၇ အုပ်မှာ ဆောင်းပါး ပေါင်းချုပ်များ ဖြစ်ပြီး နှစ်အုပ်မှာ အင်္ဂလိပ်ဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ ဖြစ်၏။ ကျန်ခုနှစ်အုပ်တို့ မှာ ဘာသာပြန်စာအုပ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။

ဘာသာပြန်စာအုပ်များ တွင် နောက်ဆုံးအချိန် နောက်ဆုံးစကားနှင့် ဝါရှင်တန်ကားဗားတို့ မှာ အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်များ ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ။ ယခုစာအုပ်မှ လွဲ၍ ကျန်ဘာသာပြန်စာအုပ် ငါးအုပ်တို့ မှာ ခေါင်းဆောင်မှုနှင့် စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာ စာအုပ်များ ဖြစ်သည် ဟု ဆိုရပါမည်။

ယခုစာအုပ်မှာ ကျွန်တော် ဘာသာပြန်ခဲ့သော စာအုပ်ခုနှစ်အုပ်တို့တွင် တစ်မူထူးခြားသော စာအုပ်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ဤစာအုပ်သည် အတ္ထုပ္ပတ္တိလည်း မဟုတ်။ ခေါင်းဆောင်မှု၊ စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာ ကျမ်းလည်း မဟုတ်၊ တက်ကျမ်းလည်း မဟုတ်သောကြောင့် တည်း။

စာဖတ်သူ လူငယ်များ အတွက် အားကျအတုယူလောက်သော အတ္ထုပ္ပတ္တိကောင်းများ လိုအပ်ပါသည်။ ။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်နေသူ သို့မဟုတ် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားသူတို့ အတွက် ခေါင်းဆောင်မှုဆိုင်ရာနှင့် စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာ စာအုပ်များ လိုအပ်ပါသည်။ ။

န်၌ ခွဲမှုဆိုင်ရာ စာအုပ်ကောင်းများ လိုအပ်ပါသည်။ ။

ဘဝတွင် တိုးတက်မှု ရှာဖွေလိုသူတို့ အတွက် အောင်မြင်ရာ အောင်မြင်ကြောင်း၊ ကြီးပွားရာ ကြီးပွားကြောင်းကို လမ်းညွှန်ပေးနိုင်မည့် လူများက တက်ကျမ်းဟု အလွယ်အားဖြင့် နားလည်ထားသည့် အောင်မြင်ရေးလမ်းပြစာအုပ်များ လည်း လိုအပ်ပါသည်။ ။

သို့ရာတွင် ဘဝအတွက် အားကျနည်းယူစရာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို အတုယူပြီးသော်လည်းကောင်း၊ တက်ကျမ်းတွေမှ နည်းယူပြီးသော်လည်းကောင်း ကြိုးစားအားထုတ်သဖြင့် အောင်မြင် ပေါက်မြောက်သည့် သမ္မတကြီး၊ သူဌေးကြီး၊ ကျော်ကြားသူကြီး စသည် ဖြင့် ဖြစ်သွားပြီဆိုပါစို့။ လူ့ဘဝ၏ အဓိပ္ပါယ်သည် သမ္မတကြီး၊ သူဌေးကြီး၊ ကျော်ကြားသူကြီး ဖြစ်ခြင်းတို့ ၌ ပြီးဆုံးသွားပြီ၊ ပြည့်စုံသွားပြီဟု ဆိုနိုင်ပါမည်လော။

ဤလောကကြီး၌ ဟစ်တလာတို့လို ကမ္ဘာကြီးကို မြောင်းဆန်သွားအောင် ကိုင်လှုပ်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပေါ်ဖူးလေပြီ။

ကျွန်တော်တို့ ရသည့် ဝင်ငွေနှင့် တိုင်းလျှင် ကျွန်တော်တို့ တစ်သက်လုံး ရှာဖွေ၍ ရသမျှ ငွေပမာဏ၏ ဆယ်ဆလောက်ကို နေ့စဉ် လှူဒါန်း၍ ဖြစ်စေ၊ အပျင်းပြေ မီးရှို့ပစ်နေ၍ ဖြစ်စေ သုံးပစ် ဖြုန်းပစ်နေသော်လည်း ဘဝ ၁၀၀၊ ၁၅၀ တိုင်အောင် မကုန်နိုင်သော ငွေကြေးပမာဏမျိုး ချမ်းသာသော ဟောင်းဝပ် ဟျူးလို သူဌေးကြီးတွေလည်း ပေါ်ဖူးလေပြီ။

စက်စက်ယိုအောင် လှကာ လျှမ်းလျှမ်းတောက်အောင် ကျော်စောသော မေရီလင်း မွန်ရိုးတို့လို ကျော်ကြားသူတို့ လည်း ပေါ်ဖူးလေပြီ။

သို့ရာတွင် သူနယ်ပယ်အသီးသီးတွင် ထိပ်ဆုံးဟု ဆိုအပ်သော နေရာတို့ ကို ရောက်သွားကြသော ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် ဘဝတွင် အဘ

ယံမျှ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှု ရသွားကြပါသနည်း။

ဟစ်တလာ ဘယ်ပုံ သေရမည်ကို လူတိုင်းသိကြသည် ။ ဟောင်းဝပ် ဟူး၏ နောက်ပိုင်းဘဝတွင် လူထဲသူထဲ သွားရမှာ ကြောက်ပြီး ဟိုတယ် ကြီးတစ်ခု၏ အပေါ်ဆုံးအထပ် တစ်ထပ်လုံးကို ငှားကာ တစ်ယောက်တည်း နေလျက် စိတ်ချမ်းသာမှု မရရှာဘဲ သေသွားရပုံကို ကြားဖူးဖတ်ဖူးကြပါလိမ့်မည်။ မွန်ရိုး ဆိုလျှင်လည်း အရွယ်ကောင်းတုန်းပင် ဘဝကို အသေဆိုးနှင့် နိဂုံးချုပ်သွားရရှာပါသည် ။

ဘဝသည် သေဖို့ ရန်အတွက် မွေးဖွားလာခြင်းနှင့် စလာခဲ့သည် မှန်သော်လည်း မသေခင် နေနေရသော ကိစ္စကလည်း ရှိသေးသောအရာမျိုး ဖြစ်သည် ။ အချို့သော လူမိုက်များ တွေးသလို သေလျှင် ကိစ္စပြီးပြီ ဆိုတာမျိုးနှင့် ပြီးအပ်သော အရာမျိုး မဟုတ်ပါပေ။

အနေတတ်မှ အသေမြတ်သည် ဟူသော မြန်မာစကား ရှိသည် ။

စာဖတ်သူ၏ လက်ဝယ် ရောက်ရှိနေသော ဤစာအုပ်မှာ မသေခင် ဘဝနေနည်းကို ညွှန်ပြပေးသော စာအုပ်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည် ။ သို့ရာတွင် ဤစာအုပ်က ဘဝကို ဘယ်လိုနေကြဟူ၍ ကား တိုက်ရိုက်နည်းပေးသည် တော့ မဟုတ်ပါ။ အသက် ၅၉ နှစ်အရွယ်မှ သည် ၁၀၅ နှစ်အထိ သော သက်ကြီးရွယ်အို ၂၀၀ ကျော်တို့ အား တွေ့ဆုံမေးမြန်းကာ ထိုသက်ကြီးရွယ်အိုများက သူတို့သည် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုရအောင် ဘဝကို ဘယ်သို့ နေလာခဲ့ပုံကိုလည်းကောင်း၊ မည်သို့သောစိတ်ထားဖြင့် ဘဝကို နေလာကြ၍ ကျန်းမာအသက်ရှည်ခဲ့ကြကြောင်းကို လည်းကောင်း ပြောပြကြသည် များကို စာရေးသူ ဂျန်အစ်ဇီက ပြန်လည်ဖောက်သည် ချထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည် ။ စာဖတ်သူများက စာရေးသူ ထိုသို့ ပြန်လ

ည်ဖောက်သည် ချထားသည် များမှ ကိုယ့်ဘဝအတွက် အဖြေရှာသွားကြ
ဖို့ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ထိုသို့ ဤစာအုပ်မှ နေ၍ ကိုယ့်ဘဝအတွက်
အဖြေထုတ်ယူသွားနိုင်ပြီဆိုလျှင် စာဖတ်သူသည် ဘဝကို နေတတ်သွား
သူ ဖြစ်လာနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ အနေတတ်သွားပါလျှင်လည်း ဤစာ
အုပ်ထဲမှ သက်ကြီးရွယ်အိုများကဲ့သို့ပင် သေခြင်းတရားကို ကြောက်စ
ရာဟု မမြင်နိုင်တော့ဘဲ ငြိမ်းချမ်းသော သေနည်းဖြင့် သေသွားရပေလိမ့်
မည်။ ဘဝကို တကယ်နေမသွားသူတို့ သာ သေရမှာ ကို
ကြောက်ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ။

စိတ်ပညာရှင်ကြီး ဖရိုက်က လူတို့ မရပ်မနား
ပြေးလွှားရှာဖွေနေကြသည် မှာ အပျော်အပါးနှင့် ဆင်းရဲဒုက္ခငြိမ်းမှု ဖြစ်
သည် ဟု ဆိုလေသည်။ ။ ထိုအဆိုကို ၌ စာရေးသူက စောဒကတက်ထား
သည်။ ။ လူတို့ အလိုချင်ဆုံးအဖြစ် ရှာဖွေနေသော အရာနှစ်ခုမှာ ပျော်ရွှင်
ချမ်းမြေ့မှုနှင့် ဘဝအဓိပ္ပါယ်တို့ ဖြစ်သည် ဟု စာရေးသူက အဆိုပြုသည်
။

ဘဝတွင် ပျော်ရွှင်မှုတွေသာ ရပြီး ဘာအဓိပ္ပါယ်မှ မရှိဘဲ
ကုန်ဆုံးသွားမည်ဆိုပါလျှင် ထိုဘဝမျိုးကို တန်ဖိုးရှိသော ဘဝဟု ခေါ်ဆို
နိုင်ပါမည်လော။ ဘဝတွင် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှု ရဖို့ လိုအပ်သလို ကိုယ်နေ
သည့် ဘဝက အဓိပ္ပါယ်ရှိသော ဘဝ ဖြစ်ဖို့ လည်း လိုပေလိမ့်ဦးမည်။

ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်၏ ဆောင်းပါးအချို့တွင် လူ့ဘဝ၏ အဓိ
ပ္ပါယ်ကို ကျွန်တော် ဉာဏ်မီသမျှ ရှာကြည့်ရာ ရှာမတွေ့ဖြစ်ရသူတစ်ဦး
အကြောင်းကို စိတ်မှာ တွေးပြီး လမ်းလျှောက်လျက် သေနေသူဟူ၍ ထ
ည့်ရေးဖူးခဲ့သည်။ ။ နေ့စဉ် လမ်းလျှောက်နေသည် ကို တွေ့ကြရ၊ အသက်

လည်း ရှုနေသဖြင့် ထိုသူ မသေသေးဟု ပြောကြဆိုကြသော်လည်း ကျွန်တော်ကတော့ ထိုသူ၏ ဘဝနေပုံမှာ အဓိပ္ပါယ်မရှိသလို ဖြစ်နေ၍ ထိုသို့ လမ်းလျှောက်ရင်း သေနေသူဟု ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အာဏာ၊ ငွေကြေး၊ ကျော်စောမှုတို့ နှင့် ပြည့်စုံရုံမျှဖြင့် ဘဝ၏ အဓိပ္ပါယ် ပြည့်စုံသွားပြီဟု မဆိုနိုင်ပါ။ ဘဝကို တကယ်နေသွားတတ်ဖို့ လိုပါလိမ့်မည်။ ဘဝကို တကယ်နေသွား တတ်ဖို့ လိုပါလိမ့်ဦးမည်။ ဘဝကို အသက်ရှူနိုင်ရုံ၊ လမ်းလျှောက်နိုင်ရုံမျှဖြင့် တကယ်နေသည် ဟု မဆိုနိုင်ပါ။ ဘဝသည် exist ဖြစ်နေရုံမျှနှင့် တော့ အဓိပ္ပါယ်ရှိနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ အဓိပ္ပါယ်ရှိရှိ Live လုပ်ဖို့ လိုပါသည်။

ဘဝကို အဓိပ္ပါယ်ရှိရှိ နေသွားသူတို့ သည် သေတော့လည်း နေသွားသလို သေကြရပါသည်။

လောက၌ ၁၀ မိနစ်ကြာ ဈာပနပွဲတို့ လည်း ရှိသည်။ ၁၀ နာရီကြာ ဈာပနပွဲတို့ လည်း ရှိသည်။ ပရိသတ် ကိုးယောက်လောက်နှင့် ပြီးရ၊ လူအစိတ်လောက်နှင့် ပြီးရသော နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ဟောင်းကြီးတွေ၏ အသုဘပွဲတို့ ရှိသလို ရေဝေးသုသာန်မဆံ့ ပရိသတ်မျိုးတို့ နှင့် မီးသဂြိုဟ်စက်ထဲ သွင်းရသော အသုဘပွဲတို့ လည်း ရှိကြသည်။

ဘဝကို အဓိပ္ပါယ်ရှိစွာ နေသသွားသူတို့ ၏ အသုဘများ သည် လူစည်လေ့ ရှိကြပါသည်။

ဤစာအုပ်တွင် အမေးမြန်းခံ သက်ကြီးရွယ်အို ပုဂ္ဂိုလ်များက ထိုသို့သော ဆင်ခြင်စရာ ပညာများကို ပေးထားပါသည်။ "ပေးထား" ပါသည်ဟု ရေးရသည် မှာ စာဖတ်သူများ ကိုယ့်ဘဝအတွက် ပညာရနိုင်၍ ထိုသို့ ရေးရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တကယ်တော့ သူတို့ က သူတို့ ၏ ဘဝကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်း နေခဲ့သည် တို့ ကိုသာ ရိုးရိုးကလေး ပြောပြထားခြင်းမျှ

သာ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဘဝတွင် knowledge (သုတ) သည် အရေးကြီးပါ၏။ သို့ရာတွင် ထို knowledge ကို wisdom (ပညာ) အဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ဓားသွေးသလို သွေးယူတတ်ဖို့ က ပို၍ အရေးကြီးပါသည်။ ။ ပညာ ဆိုသည် မှာ ဘာက အရေးကြီးသည် ၊ ဘာက အရေးမကြီးဟူ၍ ခွဲခြားသိပြီး ထိုအသိကို ဘဝတွင် ပေါင်းစပ် အသုံးပြုတတ်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ထိုအသိပညာမျိုး မရှိပါက ဘဝ၏ အဓိပ္ပါယ်မှန်ကို မတွေ့နိုင်ပါ။ ဤစာအုပ်ထဲတွင် တွေ့ကြရမည့် အမေးခံပုဂ္ဂိုလ်များ သည် ထိုပညာမျိုး ရရှိထားကြသော ပညာရှိ လူကြီးသူမများ (wise elders) ဖြစ်ကြပါသည်။ ။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများက ဖြေကြားသွားသမျှထဲမှ နေ၍ စာရေးသာ ဒေါက်တာ ဂျန် အစ်ဇိုက စစ်ထုတ်ကြည့်သည့် အခါ ဘဝတွင် အလွန်အရေးကြီးသည့် အချက်ငါးချက်ကို တွေ့ရပါသည်။ ။ ထိုအချက်ငါးချက်တို့ သည် ကျွန်တော်တို့ ဝန်းကျင်တွင် တွေ့နေရသော အချက်မျိုး တွေ ဖြစ်သော်လည်း လူတိုင်း မသိသလိုနှင့် ကျော်သွားနေသော အချက်တွေလို ဖြစ်နေသဖြင့် (ဝါ) လူအများ ဂရုမထားမိကြ၊ အသိနည်းကြသဖြင့် လျှို့ဝှက်ချက်ဟု စာရေးသူက ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ထိုငါးချက်ကိုတော့ ဘာသာပြန်သူ ကြိုတင် မိတ်ဆက်ပြောပြမနေတော့ပါ။ စာဖတ်သူများ တွေ့သွားကြပါလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဤစာအုပ်ကို ဘာသာပြန်ပုံအကြောင်းမျှလောက်ကိုပဲ အနည်းငယ် ပြောပြပါရစေ။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အတိုင်း ကျွန်တော် ဘာသာပြန်ခဲ့သည်မှာ ဤစာအုပ်ပါဆိုလျှင် ခုနှစ်အုပ် ရှိပါပြီ။ ယခင် ထုတ်ဝေပြီး ခြောက်အုပ်တို့ ကို ဘာသာပြန်စဉ်က မခြွင်းမချန် လုံးစေ့ပါဌ်စေ့ ဘာသာပြန်နည်းဖြင့် ပြန်ခဲ့ပါသည်။ ။ ယခု စာအုပ်ကိုကား ထိုသို့ လုံးစေ့ပါဌ်စေ့ ဘာ

သာပြန်နည်းဖြင့်ဆိုလျှင် စာမျက်နှာ အတန်များ လာနိုင်၍ ထုတ်ဝေသူ အတွက်ရော စာဖတ်သူအတွက်ပါ စီးပွားရေးအရ အဆင်မပြေ ဖြစ်နိုင် သဖြင့် အနည်းငယ်ချို့၍ ဘာသာပြန်ပါသည်။ ။ ချို့၍ ဘာသာပြန်သည် ဆိုသော်လည်း မူရင်းစာအုပ်၏ အတွင်းသား ပျက်သွားလောက်အောင် ကျော်ချင်ရာကျော်၊ ချန်ချင်ရာ ချန် သဘောမျိုးတော့ မဟုတ်ပါ။ မူရင်း စာအုပ် ရေးသူက သက်ကြီးပုဂ္ဂိုလ် ၂၃၅ ဦးအား အင်တာဗျူးထားသည့် အထဲမှ လူ ၅၀ မျှကိုသာ ပြန်လည်တင်ပြထားပေရာ ကျွန်တော်က ထိုလူ ၅၀ စာရင်းကို အကုန်ပါအောင် မကြိုးစားတော့ဘဲ အချို့သော အဓိပ္ပါယ် သွား သဘောချင်းတူရာများကို ချန်သင့်သမျှ ချန်ထားခဲ့သောနည်းဖြင့် ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ထို့ကြောင့် ချန်သင့်တန်ရာကို ချန်၍ ပြန်သည် ဟု ဆိုရသော်လည်း စာအုပ်၏ အတွင်းသားလည်း ပျက်မသွား၊ တည်ဆောက်ထားပုံ ပုံစံလည်း ပျက်မသွားစေဘဲ ထပ်နေသည် ထင်ရာများ လောက်ကိုသာ ကျော် သွား ပြန်ထားသည် ဖြစ်၍ မူရင်းစာအုပ်နှင့် သိသာခြားနားသွားဖွယ် မရှိဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ။

ဘာသာပြန်သူအနေဖြင့် ဘာသာပြန်ပုံအကြောင်းကို ဤမျှလောက် သာ ပြောစရာရှိပါသည်။ ။ စာအုပ်အကြောင်းလည်း ပြောသင့်သလောက် ပြောခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ကျန်တာကတော့ စာဖတ်သူတို့ ၏ အလုပ်သာ ရှိပါ တော့မည်။ စာဖတ်သူ၏ အလုပ်မှာ ဖတ်ရုံလောက်တွင် ကိစ္စမပြီးသွား စေဘဲ ကိုယ့်ဘဝအတွက်ပါ အသုံးချသွားနိုင်မည်ဆိုလျှင် စာဖတ်သူ၏ ဘဝပါ ပြောင်းသွားနိုင်သဖြင့် ထိုအတွက် ဘာသာပြန်သူမှာ ကုသိုလ်တိုး ပါရစေဟု ဆန္ဒပြုလိုက်ချင်ပါသတည်း.....။

ဦးတင်ဦး (ကျူရှင်)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၁ ရက်။

*

စကားချီး

ဤစကားချီးကို ရေးရခြင်းမှာ စာဖတ်သူဘက်က မေးလာနိုင်သော မေးခွန်းနှစ်ခုကို ဖြေကြားလိုသည့် အနေဖြင့် ရေးရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

စာရေးသူသည် အဘယ်ကြောင့် ဤစာအုပ်ကိုမှ ရေးခဲ့ပါသလဲ၊ သည် စာအုပ်က စာဖတ်သူ ကျွန်တော်၊ ကျွန်မအတွက် ဘာတွေ ပေးနိုင်မှာလဲ ဟူသော မေးခွန်းများ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော် ဤစာအုပ်ကို ရေးရခြင်းမှာ ကျွန်တော်သည် အဓိပ္ပါယ်ရှိသော ဘဝကို အပြည့်အဝ နေထိုင်ခြင်း ဟူသည် မည်သို့သော အဓိပ္ပါယ်ပါနည်းဟူသော အချက်ကို စူးစမ်းရှာဖွေနေခဲ့သူ ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည် ဟု ဆိုရပါမည်။ ကျွန်တော်သည် နေတော့လည်း ကောင်းစွာ နေသွား၊ သေတော့လည်း ပျော်ရွှင်စွာ သေသွားနိုင်ခြင်း၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို ငယ်စဉ်ကလေးဘဝကတည်းက သိချင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော့်ဖခင်သည် ကျွန်တော် ရှစ်နှစ်သားအရွယ်၌ သေသွားခဲ့သည်။ ။ သူ သေတော့ သူ့အသက် ၆၃ နှစ်သာ ရှိသေးသည်။ ။ ဤတွင် ကျွန်တော် သိလိုသော လျှို့ဝှက်ချက်များကို အရေးတကြီး သိချင်လာခဲ့သည်။ ။ ဘဝဆိုတာ တိုတောင်းလှပေတကား။ ပျော်ရွှင်မှု၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို သိဖို့ အချိန် ဘယ်လောက်ကျန်သေးသည် ဆိုသည် ကိုပင် မသိရပါတကား။ သို့နည်း ကျွန်တော် တွေးခဲ့သည်။ ။

ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်ကပင် သေအံ့မှူးမှူး ပုဂ္ဂိုလ်များ နှင့် အတူ

နေခွင့်ရခဲ့သည် ဖြစ်၍ သေသွားကုန်ကြသူများ တွင် အချို့က သူတို့ ဘဝ
တွင် ဝမ်းနည်းနောင်တတွေ မထားရစ်ခဲ့ဘဲ ကောင်းစွာနေ၍
သေသွားကြသည် ကို လည်းကောင်း၊ အချို့မှာ နာကြည်းခါးသီးမှုများ ၊
ကြေကွဲ ဝမ်းနည်းစရာများကို ကြိတ်မှိတ်သည်းခံ၍ နေပြီး သေသွားကြ
သည် ကိုလည်းကောင်း တွေ့ခဲ့ရသည် ။ အသက် ၂၀ ကျော်လာသောအ
ခါ ကျွန်တော်သည် ဘယ်အကြောင်းအချက်များကြောင့် သေသွားကြသူ
တို့ သေပုံချင်း မတူအောင် အုပ်စုကွဲသွားရသနည်းဟု စူးစမ်းလာခဲ့သည်
။

ဘဝ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို တွေ့ရှိသွားသူတွေကို တွေ့အောင်ရှာပြီး ထိုပုဂ္ဂို
လ်များ ပြောပြသည် တို့ ကို နားထောင်ကြည့်ရပါလျှင် ကောင်းစွာ နေ
ထိုင်နိုင်ခြင်း၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို သိလာနိုင်စရာရှိသည် ဟု ကျွန်
တော် ယုံကြည်ကာ အသက်လည်း ရှည်ရှည်နေသွား၊ ပျော်ရွှင်မှုနှင့် ပ
ညာကိုလည်း ရရှိသွားကြသူ နှစ်ရာ၊ သုံးရာလောက်နှင့် လွန်ခဲ့သော နှစ်
အတွင်းက တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့သည် ။ တွေ့ဆုံမေးမြန်းသည့် အင်တာဗျူး
၏ ရည်မှန်းချက်ကား ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ ထံမှ ဘဝနှင့် ပတ်သက်၍ သူတို့ သိ
ထားသည် များကို သိရှိရန် ဖြစ်ပါသည် ။

ကျွန်တော်သည် အမေရိကန်နှင့် ကနေဒါနိုင်ငံတို့ တွင် ရှိ ဒေသအနှံ့
အပြားမှ လူပုဂ္ဂိုလ် ၁၅,၀၀၀ တို့ ထံ မေတ္တာရပ်ခံသည် ။ ပျော်ရွှင်သော
ဘဝနှင့် ပတ်သက်၍ သူတို့ ၏ ထောက်ခံချက်များကို ကျွန်တော့်ထံ အီး
မေးလ်ဖြင့် ပို့ပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။ ကျွန်တော် ထိုသူ
များအား မေးမြန်းခဲ့သည့် မေးခွန်းများမှာ ဤသို့ ဖြစ်ပါသည် ။

* သင်၏ ဘဝတွင် မည်သူတို့ သည် ပညာရှိသော သက်ကြီးရွယ်ကြီး
ပုဂ္ဂိုလ်များ ပါနည်း။

* အသက်ရှင်နေထိုင်ခြင်းအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အရေးကြီးသော အရာအချို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ အား သင်ပြပေးသွား၊ အသက်ရှည်ရှည် နေသွားသူ မည်သူ့ကို သင် သိပါသနည်း။

အဖြေတွေကတော့ အတော်ပင် များ ပါသည် ။ လူ ၁၀၀၀ လောက် ၏ အမည်များကိုပင် ပြောခဲ့ကြပါသည် ။ ထိုအထဲမှ ကျွန်တော်သည် ၂၃၅ ဦးနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့ပါသည် ။ ကျွန်တော် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့သူများမှာ အသက် ၅၉ နှစ်အရွယ်မှ ၁၀၅ နှစ်အရွယ် အထိ အရွယ်အမျိုးမျိုး ဖြစ်ပါသည် ။ ကျွန်တော် အင်တာဗျူးခဲ့သူ အား လုံးနီးပါသည် မြောက်အမေရိက ကချည်း ဖြစ်ကြပါ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့ သည် မျိုးနွယ်ဇာတိအားဖြင့် မတူကြသလို ယဉ်ကျေးမှုအားဖြင့်လည်း မတူကြပါ။ ကိုးကွယ်သည် လည်း မတူ၊ နေထိုင်ရာ ပထဝီဝင်ဒေသလည်း ခြားနားကြသည် ။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်အကိုင်အားဖြင့်လည်း မတူညီသော အုပ်စုများ ဖြစ်ကြပါသည် ။

ယင်းတို့ အထဲမှ လူတစ်ဦးလျှင် တစ်နာရီမှ သုံးနာရီအထိ အချိန်ယူ မေးမြန်းခဲ့ပါသည် ။ ကျွန်တော်တို့ သုံးဦးက အင်တာဗျူးလုပ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။ ကျွန်တော်တို့ သုံးဦး ဆိုသည် မှာ အိုလီဗာ မက်အိုင်ဗာ၊ လက်စလီနိုက်နှင့် ကျွန်တော် ဖြစ်ပါသည် ။ ကျွန်တော်တို့ မေးခဲ့ကြသော မေးခွန်းများမှာ ဤသို့သော မေးခွန်းများ ဖြစ်ကြပါသည် ။

* ဘာက ခင်ဗျားကို အကြီးမားဆုံး ပျော်ရွှင်မှုကို ဆောင်ကြဉ်းပေးပါ သလဲ။

* ခင်ဗျားရဲ့ ဝမ်းနည်းနောင်တတွေက ဘာတွေပါလဲ။

* ခင်ဗျားဘဝအတွက် သိသာခြားနားမှု ဖြစ်သွားစေတဲ့ အရေးပါတဲ့

လမ်းခွဲတွေက ဘာတွေပါလဲ။

* အဲဒါကို သည် ထက်စောစောက သိခဲ့ရင် ပိုကောင်းမှာ ပဲလို့ တောင့်တမိသော အရာက ဘာပါလဲ။

ဤစာအုပ်တွင် အဓိကအပိုင်းလေးပိုင်း ပါဝင်ရာ ပထမပိုင်းတွင် ကျွန်တော်တို့ အသုံးပြုခဲ့သော နည်းနှင့် အင်တာဗျူးလုပ်မည့် သူတွေကို မည်သို့မည်ပုံ ရွေးချယ်ခဲ့ပုံနှင့် အင်တာဗျူးခဲ့ပုံများကို စာဖတ်သူများ ဖတ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဒုတိယပိုင်းတွင် ထိုသက်ကြီးပုဂ္ဂိုလ် ၂၃၅ ဦးထံမှ ကျွန်တော်တို့ သိရှိခဲ့ရသော လျှို့ဝှက်ချက် ငါးချက်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ။ တတိယပိုင်းတွင် ကား ယင်းလျှို့ဝှက်ချက်များကို လက်တွေ့ဘဝတွင် မည်သို့မည်ပုံ လိုက်နာကျင့်သုံးသွားနိုင်ပုံများ အကြောင်းကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ။ နောက်ဆုံးအခန်းတွင် မူ ယင်းပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးစီအား ကျွန်တော်တို့ မေးမြန်းခဲ့သော မေးခွန်းများ စာရင်းနှင့် ပျော်ရွှင်၍ အဓိပ္ပါယ်ရှိသော ဘဝကို ရှာဖွေခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ "ခင်ဗျားထက် အသက်ငယ်သူများကို ဝါကျတစ်ကြောင်းတည်းနှင့် အကြံပေးနိုင်မည် ဆိုပါက အဲဒီဝါကျက ဘာပါလဲ" ဟူသော မေးခွန်းကို ဖြေကြသည့် အကောင်းဆုံး အဖြေများ စာရင်းတို့ ကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ။ နောက်ဆုံး နိဂုံးပိုင်းတွင် ကား ထိုအင်တာဗျူးများက ကျွန်တော်၏ ဘဝကို မည်သို့မည်ပုံ ပြောင်းလဲစေနိုင်ခဲ့ကြောင်းကို ဆွေးဆွေးတင်ပြထားပါသည်။ ။

နှစ်ရာကျော်၊ သုံးရာမျှ အရေအတွက်ရှိသော လူများ ၏ ဘဝများ အပေါ် အခြေခံ၍ စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးရခြင်းမှာ တကယ့်ကို စိန်ခေါ်မှုကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဘဝတစ်ခုချင်းကိုက တစ်ခုနှင့် တစ်ခု မတူနိုင်ကြသလို သင်ယူလေ့လာစရာတွေကလည်း ဘဝတစ်ခုချင်းတိုင်းမှာ ရှိနေသည် ဖြစ်ပါ၏။ လူနှစ်ရာကျော်၊ သုံးရာတို့ ၏ ဘဝများကို အားလုံး

တင်ပြရမည် ဆိုလျှင်လည်း စာဖတ်သူများ အတွက် များ လွန်းနေမည် ဖြစ်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် လူ ၅၀ ခန့်လောက်၏ ဘဝအတွေးအကြံများကိုသာ ရွေးချယ်၍ မျှဝေပေးထားပါသည်။ ။ လူပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမည်နာမများကို ဖော်ပြရာတွင် ပထမအမည်များကိုသာ အသုံးပြုဖော်ပြထားပါသည်။ ။ ကျွန်တော်က အရေအတွက် အနည်းငယ်မျှသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ ၏ ဖြစ်ရပ်ဇာတ်လမ်းများကို တင်ပြထားသည် ပင် ဖြစ်သော်လည်း လျှို့ဝှက်ချက် ငါးချက်တို့ မှာ မူ ကျွန်တော်တို့ တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့သော လူတွေ အားလုံးတွင် တွေ့ရသည့် အချက်များ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်သည် ဘယ်အသက်အရွယ်အဆင့်သို့ ရောက်နေသူနှင့် မဆို သက်ဆိုင်သော စာအုပ် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဤစာအုပ်သည် ဘဝခရီးကို စတင်ထွက်လာကြတော့မည့် လူငယ်များ အတွက် စာအုပ်လည်း ဖြစ်သည်။ ။ အင်တာနက် ဝါသနာရှင် လူငယ်သည် အခြားသူများ ၏ အတွေးအကြံများကို သိရှိရန် အင်တာနက်ကို အသုံးပြုကြသလိုပင် ဤစာအုပ်ပါ ပုဂ္ဂိုလ်များ ၏ ဘဝအတွေးအကြံများ သည် လည်း အလားတူ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းမည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။ ။ အသက်ကြီးလာမှ ပညာရှိလာရမည် မဟုတ်ပါ။ ပညာကို အသက်မကြီးမီ ငယ်ရွယ်စဉ်မှာ လည်း ရှာနိုင်ကြသည် ဖြစ်ပါ၏။

ဤစာအုပ်သည် ကျွန်တော့်လို သက်လတ်တန်းအရွယ် လူများ အတွက်လည်း ဖြစ်သည်။ ။ လူရွယ်လူလတ်များ သည် အရေးကြီးတာများကို အချိန်အခါ မနှောင်းမီ သိလိုကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။ သက်နှောင်းပိုင်းအရွယ် လူကြီးများ အတွက်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ လူကြီးများ သည် ဘဝအတွေးအကြံများကို ပြန်ပြောင်းအောက်မေ့ကာ လိုက်နာကျင့်သုံးလိုသူများအား မိမိတို့ တွေ့ရှိထားသည့် နည်းများကို လက်ဆင့်ကမ်းပေးသွားချင်ကြသည်။ ။

ဤစာအုပ်၏ ခေါင်းစဉ်ကို ပြီးလွယ်စီးလွယ် ခပ်ပေါ့ပေါ့ဖြင့် ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။ The Five Secrets You Must Discover Before You Die (သင် မသေမီ သိသွားသင့်သော လျှို့ဝှက်ချက်ငါးရပ်) တွင် အဓိကကျသော အခြေခံအင်္ဂါရပ် လက္ခဏာနှစ်ခု ပါသည်။ ပထမအချက်မှာ ဘဝတွင် သိစရာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ရှိသည် ဟူသော အချက် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်၏ တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုများမှ သိခဲ့ရသည် မှာ ပျော်ရွှင်စွာ နေကြရပြီး အသိပညာ ရှိကြကုန်သော လူအားလုံးတို့ သည် အဆုံး၌ ဘဝ၏ ဤလျှို့ဝှက်ချက် ငါးချက်ကို သိရှိလာကြပါကလား ဟူသော အချက် ဖြစ်သည်။ ဒုတိယအချက်မှာ "သင်မသေမီ" (Before You Die) ဟူသော အချက် ဖြစ်သည်။ ထိုစကားက တကယ်အရေးပါသော အချက်ကိုသိမြင်လာအောင် အရေးတကြီး လုပ်ဖို့ လိုသည် ဟူ၍ နှိုးဆော်သတိပေးနေပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ခေါင်းစဉ်တွင် "သေ" (die) ဟူသော စကားပါသည့် စာအုပ် တစ်အုပ် ရေးနေကြောင်း ပြောလိုက်သည့် အခါ လူများ စွာတို့ ထံမှ ပြင်းထန်သော တုံ့ပြန်မှုများကို ကျွန်တော် ရခဲ့သည်။ တုံ့ပြန်ကြသူတွေထဲမှ တစ်ဝက်လောက်က စာအုပ်ခေါင်းစဉ်တွင် "သေ" ဟူသော စကား ပါနေသည် မှာ စိတ်ဓာတ်ကျဖွယ်ဖြစ်သည် ဟု ပြောကြသည်။ ကျန်တစ်ဝက်ကမူ ထိုစကားသည် "လိုအပ်" ကြောင်း ပြောကြပါသည်။ ထိုသို့ ပြောကြသူတွေ၏ စကားထဲမှ အကြားရဆုံးစကားမှာ "ဘဝရဲ့ အချိန်က ကုန်သွားလိုက်တာ သိပ်မြန်တာပဲ" ဟူသောစကား ဖြစ်ပါသည်။ အမှန်တော့လည်း သိဖို့ လိုအပ်သော အရာကို သိအောင် ပြုကြရမည် ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း ဘဝတွင် ကျွန်တော်တို့ ရသည့် အချိန်က အကန့်အသတ်နှင့် နည်းလှပါပေသည်။

ကျွန်တော် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များ သည် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး (အသက်အရွယ်၊ ကိုးကွယ်သည့် ဘာသာ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ အသက်မွေးဝ

မ်းကျောင်း အလုပ်အကိုင်၊ ပညာအရည်အချင်း၊ စီးပွားရေးအဆင့်အတန်း စသဖြင့်) မတူခြားနားကြသော်လည်း ဘဝကို သက်ရှည်ကျန်းမာ ပျော်ရွှင်စွာ နေသွားနိုင်ရေး၏ လျှို့ဝှက်ချက်များ တွင် ကား မကွဲပြားဘဲ တူနေကြပါသည်။ ။

ဤပုဂ္ဂိုလ်များ နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့ကြသော ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်စလုံးသည် ဤအတွေ့အကြုံကြောင့် အတော်ကြီး စိတ်လှုပ်ရှားမိခဲ့ကြရပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ က မေးခွန်းတွေကို ကြိုတင်ပေးပို့ထားသည် မဟုတ်၍ အမေးနှင့် အဖြေကြား စောင့်နေရသော အချိန်တွေ အတော်ကြာ ရှိခဲ့သည်။ ။ ထိုသို့ အဖြေကို ရပ်နား စောင့်နေရစဉ်အတွင်း၌ ကျွန်တော်တို့ သည် ထိုမေးခွန်းတွေ အကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ ဘာသာ ကျွန်တော်တို့ ပြန်လည် စဉ်းစားဆင်ခြင်နေမိကြသည်။ ။ ပျော်ရွှင်မှုကို ဘာကမှ ပေးနိုင်တာလဲ၊ တကယ် အရေးကြီးသည် က ဘာလဲ၊ တို့ သူတို့ အရွယ်မျိုး ရောက်လာလျှင် သည် မေးခွန်းတွေကို တို့ ဘယ်လို အဖြေပေးကြမည်လဲ... စသဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။ စာဖတ်သူလည်း ဤပုဂ္ဂိုလ်များ ၏ ဘဝဇာတ်လမ်းများကို ဖတ်သွားရင်း ကိုယ့်ဘဝကို ပြန်လည် သုံးသပ် ဆင်ခြင်မိလာကာ စိတ်ချမ်းသာမှုလည်း ရ၊ ပညာလည်း ရသော ဘဝလမ်းကြောင်းကို ပို၍ နက်ရှိုင်းသောနည်းဖြင့် တွေ့ရှိသွားလိမ့်မည် ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော် ဤတွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုများကို ပြုခဲ့ခြင်းမှာ ကျွန်တော်၏ မပြီးပြတ်သေးသော ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းကို လုပ်လိုက်ခြင်းသဘောလည်း ဆောင်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်မိသားစုထဲမှ လူတိုင်းက ကျွန်တော်၏ အဘိုးမှာ အလွန် ပညာရှိသူတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ဘဝ၏ ပျော်ရွှင်မှုကို ရသွားသူ၊ သူ့ဘဝက များစွာသော အခြားတို့ ၏ ဘဝကိုပါ အကျိုးသက်ရောက်စေခဲ့သူဟု ပြောကြပါသည်။ ။ အဘိုးမှာ သူ အလွန်ချစ်သော သမီးသုံး

ယောက် ရှိသည် ။ သို့ရာတွင် အဘိုးသည် သားတစ်ယောက်မှ မထွန်းကားခဲ့ခြင်းအတွက်ကား စိတ်မကောင်း ဖြစ်သည် ။ ကျွန်တော့်ကို မွေးတော့ အဘိုးက ကျွန်တော့်အမေကို "ဩန်ဟာ ငါ မရခဲ့ဖူးတဲ့ သားပဲဟေ့၊ ငါ သူ့ကို ဘဝနေနည်း လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို သင်ပေးသွားမယ်" ဟု ပြောပါသတဲ့ ။ ကျွန်တော့်အဘိုးသည် ကျွန်တော် ငယ်စဉ်ကပင် နှလုံးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည် ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် သူ့ကို ဤစာအုပ်ပါ မေးခွန်းများကို မမေးလိုက်ရပါ။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့သော သက်ကြီးပုဂ္ဂိုလ် ၂၃၅ ဦးတို့ ၏ အသံများ ထဲတွင် ကျွန်တော့် အဘိုးအသံကို ကျွန်တော် ကြားနေရပါသည် ။ အဘိုးသည် သူ ရောက်ရာနေရာတွင် ပြုံးနေမည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် သိထားပါသည် ။

ဤစာအုပ်တွင် အဆိုတစ်ခု ပါ၏။ "ကျွန်ုပ်တို့ သည် ပညာရှိ ဖြစ်လာဖို့ အိုသည့် အရွယ် ရောက်လာချိန်အထိ စောင့်နေ၍ မရပါ" ဟူသော အဆို ဖြစ်ပါသည် ။

ဘဝ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို အိုမင်းလာမှ သိရမည် မဟုတ်ပါ။ မည်သည့် အသက်အရွယ်တွင် မဆို သိ၍ ရနိုင်ပါသည် ။ စောစောသိလေ ဘဝတွင် စိတ်ချမ်းသာမှု ပိုရလေ ဖြစ်ပါမည်။

"လူတစ်ယောက်က ပျော်ရွှင်မှုရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ် စောသိသွားတယ် ဆိုတောင်မှ လည်း အခုလို မင်း လုပ်နေတဲ့ အလုပ်က လုပ်ရကျိုး နပ်သွားမှာ ပါ" ဟု ကျွန်တော် အင်တာဗျူး လုပ်ခဲ့သော ပညာရှိ အဘိုးအိုတစ်ဦးက ကျွန်တော့်အား ပြောပါသည် ။

ထို့ကြောင့် စာဖတ်သူသည် ဤခရီးကို လျှောက်လှမ်းခြင်းအတွက် ပျော်ရွှင်မှု ရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် မျှော်လင့်ပါသည် ။ ဤစာအုပ်ပါ

ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များ နှင့် ကျွန်တော် စကားပြောခဲ့ရသဖြင့် ကျွန်
တော်၏ ဘဝ ပြောင်းလဲလာခဲ့ပါသည်။ ။ သူတို့ ၏ ပြောဆိုချက်များက
စာဖတ်သူ၏ ဘဝကိုလည်း ပြောင်းလဲလာစေလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်
မျှော်လင့်ပါသည်။ ။

*

အခန်း (၁)

အဘယ်ကြောင့် အချို့သူများ ဘဝအဓိပ္ပါယ်ကို တွေ့သွား၊
ပျော်ရွှင်စွာနေပြီး သေသွားကြပါသလဲ

အမှန်ကို သိသော ပညာ၏ ဆယ်ပုံ ကိုးပုံမှာ အချိန်ကို အသုံးပြုရာ
တွင် လိမ္မာခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

သီအိုဒိုရ ရုစဗဲ

နေဥစ္စာထက် ပညာက အဆမတန် သာသည်။ ။

ဆိုဖိုကလေး

အဘယ်ကြောင့် အချို့သူများ ဘဝအဓိပ္ပါယ်ကို တွေ့သွား၊
ပျော်ရွှင်စွာ နေပြီး သေသွားကြပါသလဲ။ ပျော်ရွှင်မှုနှင့် အလိမ္မာပညာဖြင့်
နေထိုင်ခြင်းကို တွေ့ရှိရေး၏ လျှို့ဝှက်ချက်တွေက ဘာပါလဲ။ ထိုက်တန်
သော လူ့ဘဝကို နေလိုသည် ဆိုပါက ဘာက တကယ်အရေးပါသလဲ။
ယင်းမေးခွန်းများမှာ ဤစာအုပ်က အဖြေရှာကြည့်ပေးမည့် မေးခွန်းများ
ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဘဝကို အလိမ္မာပညာနှင့် နေထိုင်သွားရန်အတွက် လူ့ဘဝ၏ အခြေ
ခံကျသော အချက်နှစ်ချက်ကို သိကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ပထမအချက်
အနေဖြင့် ကျွန်တော်တို့ မှာ အချိန်အကန့်အသတ်ရှိပြီး ဘယ်ရွေ့ဘယ်မျှ
ဟူ၍ လည်း မပြောနိုင်ဟူသော အချက်ဖြစ်သည်။ ။ (အနှစ် ၁၀၀ လည်း

ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ အနှစ် ၃၀ လည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။) ဒုတိယအချက်မှာ ထိုသို့ အကန့်အသတ်နှင့် လည်း ရှိနေပြီး ဘယ်ရွှေဘယ်မျှ ဟူ၍ လည်း မပြောနိုင်သည့် ဘဝတစ်သက်တာ အချိန်အတွင်း၌ ကျွန်တော်တို့ ၏ အချိန်ကို ဘယ်သို့ သုံးရမည် ဟူသော အသုံးပြုပုံနည်းတွင် ကျတော့ ရွေးချယ်စရာ အရေအတွက်တွေက အကန့်အသတ် မရှိသလောက် များ နေခြင်း ဖြစ်သည် ။ ထိုများ လှစွာသော ရွေးချယ်စရာတွေထဲမှ ကိုယ်ရွေးလိုက်သော ရွေးချယ်ချက်များကပင် ကျွန်တော်တို့ ၏ ဘဝများကို အဓိပ္ပါယ်သတ်မှတ်ပေးသွားကြမည် ဖြစ်ပေသည် ။ ကျွန်တော်တို့ သည် မွေးလာချိန်တွင် ဘဝနေနည်းလက်စွဲနှင့် မွေးလာကြသည် ပင် မဟုတ်သော်လည်း ထိုမွေးလာသည့် အခိုက်မှာ ပင် နာရီစက်က တစ်ချက်ချက် နှင့် သွားနေသည် ဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်တော်တို့ သည် "သေသည် " ဟူသော စကား၊ "သေခြင်း" ဟူသော စကားများကို မနှစ်မြို့ကြပါ။ "သေသည် " ဟူသော စကားလုံးပါသည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်လျှင်ပဲ ကျွန်တော်တို့ သည် တစ်ချိန်တွင် သေမှာ က မုချဟူသော တကယ့်အရှိမမ္ဘတာ တရားကြီး ရှိနေမှန်း သိထားလျက်ကြားကပင် နိမိတ်မရှိ နမာမရှိ တစ်စုံတစ်ရာ မကောင်းတာတွေများ ဖြစ်သွားလေမလား ဟူသော စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ထိုစာအုပ်ကို မကိုင်ဝံ့ဝံ့ ကိုင်ဝံ့ဝံ့ ဖြစ်ချင်တတ်သည် ။ ဤ အမင်္ဂလာစကားလုံးများကို ဖတ်နေရင်း၌ပင် စိတ်မသက်သာဖြစ်ကာ နောက်ထပ် ခေါင်းစဉ်တစ်ခုကို ရောက်ပါတော့ ဟူသော ဆန္ဒမျိုး ပေါ်လာနိုင်ပေသည် ။

သို့ပင် ထို "သေသည် "၊ "သေခြင်း" စသော စကားလုံးများကို မတွေ့ချင်၊ မဖတ်ချင်သော်လည်း တကယ့်အရှိတရားကတော့ ကျွန်တော်တို့ ၏ ဘဝအချိန်သည် အကန့်အသတ်နှင့် နည်းလှသည် ဖြစ်၍ ဘဝ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို သိအောင် လုပ်ဖို့ က လွန်စွာ အရေးကြီးလှပါသည် ။ မ

သေဘဲ အမြဲထာဝရ နေကြရမည် ဆိုလျှင်တော့လည်း ဘဝ၏ နေနည်း လမ်းမှန်တို့ ၊ ဘဝ၏ ရည်ရွယ်ချက်တို့ ကို တွေ့အောင် အရေးတကြီး ရှာ နေဖွယ် မလိုပါ။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်တို့ သည် ဘယ်အသက်အရွယ် ရောက်မှ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တွေ့ရှိတွေ့ရှိ သေခြင်းတရားကတော့ အနီးက ပ် ထိုင်စောင့်နေသည် သာ ဖြစ်သည် ။

ကျွန်တော်တို့ သည် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါတွင် သေခြင်းတရားသည် ငါန ငှ် အဝေးကြီးဟု ထင်မိတတ်ကြသည် ။ သူတစ်ပါး အသုဘတွေ လိုက်ပို့ ရတာ များ လာသည့် အခါတွင် မှ သေခြင်းတရား ဆိုသည် ကား အချိန် မရွေး ဆိုက်ရောက်လာနိုင်တကား၊ အနီးကလေးပါတကားဟု တွေးမိ လာနိုင်ပါသည် ။ ဘဝကို အဆင်ပြေစွာ နေသွားမှ ဖြစ်မည်ဟု သတိရ လာနိုင်ပါသည် ။ ကျွန်တော်တို့ ၏ အချိန်သည် နည်းလှပါ၏။ အချိန်ကို လိမ္မာစွာ သုံးသွားမှ ဖြစ်ပါမည်။

သုတနှင့် ပညာ

ဘဝကို အပြည့်ဝဆုံးဖြစ်အောင် နေသွားနိုင်ရန် အချိန်ကို ဘယ်ပုံ အ သုံးချရမည်ဟူ၍ သိရှိရန်အတွက် သုတ (knowledge) ထက် ပညာ (wis dom) ပို၍ လိုသည် ။ ပညာသည် သုတထက် များ စွာပို၍ အရေးပါသည် ။ ကျွန်တော်တို့ သည် ခြောက်လ တစ်ကြိမ်လောက် ရရှိထားပြီး (အချက် အလက်) သုတတွေ၏ နှစ်ဆလောက် ပို၍ တိုးတိုးလိုက်နေသည့် ခေတ်ကြီးထဲတွင် နေနေကြသော်လည်း ပညာက လိုသလောက် ရကြသ ည့် မဟုတ်။ သုတ ဆိုတာက အချက်အလက်များ တစ်စထက်တစ်စ များ လာအောင် စုဆောင်းလာမိခြင်း ဖြစ်၏။ ပညာ ဆိုသည် မှာ ထိုသို့ မဟု တ်။ ဘာက အရေးကြီး၍ ဘာက အရေးမကြီးဟူ၍ ခွဲခြားသိသည့် ဉာဏ် စွမ်း ဖြစ်သည် ။ ကျွန်တော်တို့ သည် တကယ်အရေးကြီးတာက ဘာလဲ

ဟူ၍ သိအောင် မလုပ်နိုင်လျှင် ဘဝ၏ အဓိပ္ပါယ်မှန်ကိုလည်း သိနိုင်
တော့မည် မဟုတ်ပေ။

ကျွန်တော်၏ ပထမ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်မှာ ရက်စ်ဘီ
တေရီယန် အသင်းတော်တွင် ဘုန်းတော်ကြီး ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော် အ
သက် ၂၀ ကျော်အရွယ်တွင် သေအံ့မှူးမှူးလူတွေနှင့်
အချိန်တော်တော်ကြာ တွေ့ကြုံရသည့် အခွင့်အရေးမျိုး ရခဲ့သည်။ ။ ထိုအ
တွေ့အကြုံများ အရ လူတွေသည် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး သေကြပုံချင်း
မတူကြကြောင်း သိလာခဲ့သည်။ ။ အချို့လူတွေသည် ဘဝကို ပျော်ရွှင်စွာ
နေသွားပြီး ဝမ်းနည်း နောင်တရစရာတွေ မရှိဘဲ သေသွားကြသည်။ ။ ထို
သို့သော သူများ သည် လူ့ဘဝကို အပြည့်အဝ အဓိပ္ပါယ်ရှိရှိ နေသွားပြီးမှ
ဘဝနိဂုံးချုပ်သွားကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ အချို့လူများ သည် အရေးကြီးတာ
တွေကို မလုပ်မိခဲ့ခြင်းအတွက် နာကြည်းမှုဖြင့် ဘဝကို
နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်ရင်း သေသွားကြသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သ
ည် လူတွေတွင် အချို့က ဘဝ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို တွေ့သွားကြပြီး
အချို့က တွေ့မသွားကြကြောင်းကို ထိုင်ငယ်ရွယ်စဉ် အချိန်ကတည်းက
သိရှိခဲ့လေသည်။ ။

သေခြင်းသည် ကျွန်တော့်အဖို့ အသိခက်ဖွယ်သဘောတရားမျိုး မဟု
တ်ခဲ့။ ကျွန်တော့်ဖခင်သည် ကျွန်တော် ၃၆ နှစ်အရွယ်တွင် သေသည်။ ။
ကျွန်တော် ၂၈ နှစ်အရွယ်တွင် ဒါဇင်နှင့် ချီသော လူများ ၏
ဈာပနကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ပေးဖူးပေပြီ။ လူများ စွာတို့ ၏ နောက်
ဆုံးအချိန်များ တွင် လည်း သူတို့ နှင့် အတူတူ ထိုင်နေခဲ့ဖူးပြီ ဖြစ်၏။
သေခြင်းတရားနှင့် သို့နယ် ပွန်းတီးလာခဲ့ခြင်းကြောင့် ကျွန်တော်သည်
အဓိပ္ပါယ်ရှိ၍ စိတ်ချမ်းသာမှုနှင့် ပြည့်စုံသောဘဝမျိုး နေနိုင်ရေး၏ လျှို့
ဝှက်ချက်များကို ရှာလာမိခဲ့သည်။ ။ ကျွန်တော်သည် ကိုယ် သေရမည့် အ

ချိန် ရောက်လာလျှင် ကိုယ် နေခဲ့သည့် ဘဝကို ဝမ်းနည်းနောင်တတွေနှင့် ပြန်လှည့်မကြည့်ဖြစ်စေရ ဟူ၍ လည်း ငယ်ရွယ်စဉ်အခါကပင် သန္နိဋ္ဌာန်ချထားခဲ့သည်။ ။

ကျွန်တော့်ဇနီး လက်စလီသည် သူနာပြုတစ်ယောက်ဖြစ်ရာ သူကလည်း အမြဲမနေ၊ သေရခြင်း ဟူသော ပကတိအရှိတရားကို မျက်မြင်ဒိဌတွေ့ကြုံခဲ့သူပေပင်။ သူသည် ကလေးရောဂါ ကင်ဆာဆောင်မှ ခွဲစိတ်ခန်းနှင့် အရေးပေါ်အခန်းတို့ တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ သည် သေခြင်းတရားအကြောင်းကို ပုံမှန်ပြောဆို ဖြစ်ကြသည်။ ။ သေခြင်းတရား အချိန်မရွေး ရောက်လာနိုင်ကြောင်းကို သတိဖြင့် နေကြရန် ကျွန်တော်တို့ ကြိုးစားကြသည်။ ။

ကျွန်တော့်ဇနီးသည် မွေးကတည်းက နှလုံးက ပုံမှန်အနေအထား မဟုတ်ဘဲ မွေးလာသူဖြစ်၍ ရက်အနည်းငယ် အရွယ်ကပင်လျှင် အကြီးစား ခွဲစိတ်မှု အကြိမ်ကြိမ် အလုပ်ခံခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် သူ့ဘဝတွင် သေတော့မလောက်မျိုးတွေ အကြိမ်ကြိမ် ကြုံခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။ ။ လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်လောက်ကမူ ကျွန်တော်တို့ ၏ ဘဝများမှာ အလွန်ပင် အထိမခံ၊ နုနယ်လှသည့် အခြေအနေပါကလားဟု သတိဖြစ်စရာမျိုးနှင့် ကြုံခဲ့ကြရသည်။ ။

သူ ဆေးရုံတက်ရသည်။ ။ ပုံမှန် တက်နေကြမျိုး တက်ရခြင်းသာပါ။ အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်စရာ မရှိသော ခွဲစိတ်မှုမျိုး ခံရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ၁၀ နှစ်အရွယ် ကျွန်တော်တို့ ၏ သမီးကလေးကမူ သူ့မိခင်ကို ပြောသည်။ ။ "မေမေကလည်း ခွဲစိတ်ဖို့ လိုလို့ လား" တဲ့။ ။ ကျွန်တော့်ဇနီးက သူ့သမီးကို စိတ်အေးအေးနေပါဟု ပြောပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ခွဲစိတ်ကုသမှု ခံဖို့ ဆေးရုံတက်လိုက်သည်။ ။

ကျွန်တော့်မှာ လာမည့် ၇၂ နာရီအတွင်း ဘာဖြစ်မလဲ မဝေခွဲနိုင်အောင် ဖြစ်သည်။ ။ ခွဲစိတ်မှု လုပ်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်ဇနီးသည် မူးနောက်နောက်ဖြစ်ပြီး နေရထိုင်ရ မသက်သာ ဖြစ်လာသည်။ ။ ထိုနေ့ညနေပိုင်းတွင် ကလေးတွေရော ကျွန်တော်ပါ ဆေးရုံမှာ သူနှင့် အတူတူ နေလိုက်ကြပါသည်။ ။ နောက်တစ်နေ့တွင် သူ သက်သာလာ၍ ရုံးမှာ လုပ်စရာ ကိုင်စရာလေးတွေ ရှိသေး၍ ပြန်လိုက်ဦးမည်၊ နောက်နေ့ မွန်းတည့်ချိန် လောက်ကျမှ ပြန်လာမည်ဟု ပြောပြီး သူ့အခန်းမှ ကျွန်တော် ထွက်လာခဲ့သည်။ ။ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်ဆိုလျှင် ဆေးရုံက ဆင်းနိုင်မည်ဟု လည်း မျှော်လင့်ထားသည်။ ။

နောက်နေ့နံနက် ၁၁ နာရီခန့်တွင် ကျွန်တော် ဆေးရုံသို့ ဖုန်းဆက်သောအခါ ကျွန်တော့်ဇနီးသည် ကယောင်ကတမ်းတွေ လျှောက်ပြောနေသည်။ ။ သူ့စကားတွေက ဗလုံးဗထွေးနှင့် ဘာပြောနေမှန်း မသိ။ ဆေးရုံသို့ အမြန်သွားရသည်။ ။ ထိုအခါတွင် မှ မနေ့ည သန်းခေါင်အချိန်လောက်က လေဖြတ်သွားကြောင်း သိရသည်။ ။ အသက် ၃၇ နှစ်တွင် လေဖြတ်သွားခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ကြည့်သည့် အခါ သုံးရပ်ထင်နေသဖြင့် ဦးနှောက်နှင့် အာရုံကြော ကြပ်မတ်ကုသဆောင်သို့ ပြောင်းလိုက်ရပါသည်။ ။ ထိုနေ့ နောက်ပိုင်းတွင် ဦးနှောက်နှင့် အာရုံကြော ပါရဂူက ကျွန်တော့်အား ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ချခိုင်းပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်ဘဝတွင် အခက်ခဲဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ပါပေ။

"ခင်ဗျားဇနီး လေဖြတ်သွားတာဟာ ဘာကြောင့် ရယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ မသိဘူး၊ အခု ကျွန်တော်တို့ ဟာ သူ့ကို သွေးကျဲအောင် လုပ်တဲ့ ကုထုံးနဲ့ ကုသမလားဆိုတာ အခု ဆုံးဖြတ်ရတော့မယ်။ အဲဒီလို လုပ်လိုက်ရင် သူ့အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်ချင်လည်း ကယ်နိုင်မယ်၊ ဒါမှ မဟုတ်သွေးပိုထွက်လာချင်လည်း ထွက်လာမယ်၊ အဲဒါက သူ လေဖြတ်ရတဲ့

အကြောင်းခံပေါ် မူတည်နေတယ်။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျား အဆုံးအဖြတ် ပေးဖို့ ပဲ" ဟု သူက ပြောပါသည် ။ ကျွန်တော်လည်း ထိုကုထုံးနှင့် ပဲ ကု ပါတော့ဟု ပြောလိုက်ရသည် ။ နောက်ရက်တွေ အတော်ကြာလောက်မှ စိတ်အိုက်စရာ အကောင်းဆုံးနှင့် ကြောက်စရာအကောင်းဆုံးပါပေ။

လက်စလီ ပြန်လည် သက်သာကောင်းမွန်လာ၊ အိမ်သို့ ပြန်ရောက် လာပါသော်လည်း ကျွန်တော်သည် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ပြန်မေးနေမိသ ည် ။

"ငါဟာ ငါ့ဘဝကို ဒီအတိုင်း နေသွားမယ်ဆိုရင် အဲဒီလို နေထိုင်ခြင်း ဟာ တကယ်တော့ မှန်ကန်တဲ့ နည်းလမ်း ဖြစ်ပါရဲ့ လား၊ တကယ်အ ရေးကြီးတာက ဘာပါလဲ"

နှစ်ကုန်သွားလောက်ချိန်၌ လက်စလီသည် လုံးဝပုံမှန်နီးပါးလောက် ပြန်ဖြစ်သွားပါပြီ။ ထိုကြောင့် ကျေးဇူးတင် ဝမ်းသာနေရသေးသည် ။ ကျွန်တော့်စိတ်မှာ သေမင်းက ရက်ရွံ့သွားတာပဲ" ဟု ခံစားလိုက်မိသည် ။ သို့ရာတွင် သေမင်းသည် ကျွန်တော်တို့ ထံ ရောက်တော့သွားပြီဖြစ်ရာ ကျန်းမာရေးနှင့် ဘဝသည် သေချာရေရာနေဘိသကဲ့သို့ ယုံကြည်ထားခဲ့ မိသော ကျွန်တော်တို့ ၏ ယုံကြည်ချက်ကတော့ ဤအတွေ့အကြုံကြောင့် အစိတ်စိတ် ပြိုကွဲပျက်စီးပါလေသည် ။ ဘဝသည် တိုတောင်းပေစွ။ တကယ်အရေးကြီးတာ ဘာလဲ ဆိုတာကို ငါတကယ် တွေ့လိုက်ပြီလား။ လက်စလီလို ငါ့အလှည့် ရောက်လာခဲ့ရင်ကော ဘဝရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက် တွေကို ငါ တွေ့နိုင်သိနိုင်ပါ့မလား စသဖြင့် ကျွန်တော် ကိုယ့်ဘာသာ ပြန်မေးမိသည် ။ အသက် ၅၀ နားလည်း ရောက်လာ၊ ကျွန်တော့်ဇနီးလည်း လေဖြတ်တာမှ ပြန်ကောင်းလာပေသဖြင့် ကျွန်တော်သည် ဤစာအုပ်ကို ရေးသား၍ ဘဝ၏ "လျှို့ဝှက်ချက်များ" ကို မှု

ဝေခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ဘဝမှာ ဘာက အရေးကြီးသလဲ၊ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့၍ အဓိပ္ပါယ်ရှိသော ဘဝ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များက ဘာပါလဲ ဟူသော အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိလိုသော ဆန္ဒကြောင့် ဤစာအုပ် ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အလိုချင်ဆုံးအရာနှစ်ခု

လူသားများ အနေဖြင့် ကျွန်တော်တို့ မှာ အလိုချင်ဆုံးအရာနှစ်ခု ရှိသည် ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။ ။ ဖရိုက်ကတော့ လူသားတို့ မရပ်မနား အပြေးအလွှား ရှာဖွေနေကြသည် မှာ အပျော်အပါးနှင့် ဆင်းရဲဒုက္ခငြိမ်းမှု ဖြစ်သည် ဟု ဆိုလေသည်။ ။ ကျွန်တော်ကတော့ ဘဝ၏ အချိန်ကို သူ့လို စိတ်ရောဂါသည် တွေနှင့် တွေ့ရင်း ကုန်နေရသည် မဟုတ်ဘဲ ကမ္ဘာတိုက်ကြီးများ စွာတို့ မှ လူတွေ ထောင်သောင်းနှင့် တွေ့ကာ သူတို့ ၏ ဖြစ်ရပ်ဇာတ်လမ်းများကို နားထောင်ရင်းဖြင့် ကုန်နေစေရသူ ဖြစ်သဖြင့် (ကျွန်တော်သည် ပထမဦးစွာ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးနှင့် နောက်တော့ ပုဂ္ဂလိက တိုးတက်မှု ဆွေးနွေးပွဲများကို ဦးဆောင်နေခဲ့သည်။) ဖရိုက်၏ အဆိုမှာ မှားသည် ၊ အလွန်မှားသည် ဟု ထင်ပါသည်။ ။

လူတွေ အလိုချင်ဆုံးအဖြစ် ရှာဖွေနေသောအရာ နှစ်ခုမှာ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုနှင့် အဓိပ္ပါယ်တို့ သာ ဖြစ်သည်။ ။ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှု ဆိုတော့ အစားကောင်း၊ အသောက်ကောင်းနှင့် လိင်ဆက်ဆံမှုတို့ က ဆောင်ကြဉ်းပေးသော စိတ်ထဲမှာ ကောင်းလိုက်တာ ဟူသော ယာယီအခြေအနေကလေးဟု ထင်ချင်ထင်ကြမည်။

ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုကို ရှာဖွေခြင်း ဆိုသည် မှာ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှု အ

တွေ့အကြံနှင့် စိတ်ထဲမှာ အားရကျေနပ်ဖြစ်ခြင်းမျိုးကို ကျွန်တော် ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သည် လူ့အဖြစ်ဆိုတာ ဘာပါလဲ ဟု သည် ကို အပြည့်အဝ နားလည်လို၊ တွေ့ကြုံခံစားလိုကြသည်။ ။

လူ့အဖြစ် ဆိုတာလောက်နှင့် ကား ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုက ပြီးသေးသည် မဟုတ်။ အဓိပ္ပါယ်လည်း ရှိရပေဦးမည်။ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှု ဟူသည် နေ့စဉ်တွေ့ကြုံခံစားရသော စိတ်ကျေနပ်မှုနှင့် ပျော်ရွှင်ခြင်းဟု ဆိုလျှင် အဓိပ္ပါယ်ဆိုသည် မှာ ဘဝတွင် ရည်ရွယ်ချက် ရှိရမည်ဟူသော သဘောမျိုးကို ဆောင်ပေးသည်။ ။ ဖရိုက်၏ တပည့်တစ်ဦးဖြစ်သူ၊ နာဇီအကျဉ်းစခန်းထဲမှ မသေလို့ ရှင်ကျန်ခဲ့သူ ဗစ်တာ ဖရန့်က လူသားတို့ ၏ အန္တိမသိလိုချက်သည် အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်သည် ဟု ဆိုခဲ့သည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ အသိလိုဆုံး အရာမှာ ကျွန်တော်တို့ ဤဘဝ ဤအဖြစ်ကို ရနေခြင်းတွင် ဘာကအရေးကြီးတာလဲ၊ ဘာကြောင့် အသက်ရှင်နေကြရသလဲ ဟူသော အချက် ဖြစ်သည်။ ။ အချို့က ဤအချက်ကို ရည်ရွယ်ချက်အသိဟု ခေါ်ကြသည်။ ။ အချို့ကလည်း အမွေတစ်ခု ထားခဲ့ချင်လို့ ဟု လည်းကောင်း၊ အလုပ်အကိုင်တစ်ခု ရှာဖွေခြင်းဟု လည်းကောင်း ပြောကြသည်။ ။

ကျွန်တော့်အနေဖြင့်မူ "အဓိပ္ပါယ်" ဆိုသည် မှာ ကျွန်တော်တို့ ၏ အပြင်ဘက်က အရာတစ်ခုခုနှင့် ဆက်သွယ်မှုအကြောင်း ဖြစ်ပေသည်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ဆိုသည် မှာ ကိုယ့်တစ်ဦးတည်း မဟုတ်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဘဝတွင် အဓိပ္ပါယ်ရှိသည် ဟု ဆိုပါက ဘဝသည် အတ္တ၏ ပြင်ပတွင် ရှိနေသော အရာတစ်ခုခု၊ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးနှင့် ဆက်သွယ်နေသည့် သဘောပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။

ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုဆိုသည် မှာ ကျွန်တော်တို့ ဘဝ၏ အခိုက်အတန့် အချိန်ကလေးများ ဖြစ်ပြီး အဓိပ္ပါယ်ဆိုသည် မှာ ကျွန်တော်တို့ ၏ ဆက်

သွယ်ထားခြင်း သဘောပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ သည် မသေကြသူများ ဖြစ်ကြလျှင်ကား ပျော်ရွှင်မှုဖြင့်ပင် လုံလောက်နေပြီ ဖြစ်ပါ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်တို့ သည် သေမျိုးတွေ ဖြစ်နေကြသောကြောင့် ကျွန်တော်တို့ သည် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ဆက်သွယ်နေချင်ကြရ၏။ ဘာကြောင့် ဤနေရာ ဤဘဝကို ရနေကြသလဲ ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကိုပါ ရှာလိုနေကြရသည်။ ။

သို့ရာတွင် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှု၏ လျှို့ဝှက်ချက်နှင့် ဘဝ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ဘယ်လိုသိရှိနိုင်သနည်း။ ကောင်းစွာ နေသွားရင်း ပျော်ရွှင်စွာ သေသွားနည်းကို ဘယ်ပုံ ရှာဖွေရမည်နည်း။

ဤစာအုပ်တွင် ကျွန်တော်တို့ မသေမီ ဘဝနှင့် ပတ်သက်၍ သိသွားအပ်သော လျှို့ဝှက်ချက်ငါးချက် သို့မဟုတ် နည်းငါးမျိုးကို တွေ့ရကြမည် ဖြစ်သည်။ ။ ထိုလျှို့ဝှက်ချက်များ သို့မဟုတ် နည်းများမှာ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့၍ အဓိပ္ပါယ်ရှိသော ဘဝ၏ အခြေခံများ ပင် ဖြစ်တော့သည်။ ။ ယင်းလျှို့ဝှက်ချက်များမှာ ဘဝကို အသိမှန်ဖြင့် လိမ္မာစွာ နေထိုင်သွားနိုင်ကြသူများက ဘဝဟူသော တောင်ထွတ်သို့ရောက်အောင် တက်နေကြသော ကျွန်တော်တို့ အား ပေးလိုက်သော လက်ဆောင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။

လျှို့ဝှက်ချက်များ ဆိုတာ တကယ်ကော ဟုတ်ရဲ့ လား

လျှို့ဝှက်ချက် ဟူသည် လူအနည်းငယ်မျှသာ သိထားသောအရာဟူ၍ ကျွန်တော်တို့ ထင်ထားလေ့ရှိကြပါသည်။ ။ သို့ရာတွင် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ကြည့်သောအခါ ဤလျှို့ဝှက်ချက် ငါးချက် ဆိုသည် မှာ ဒါတွေကို ငါတို့ သိပြီးသားတွေပါကလား ဟူ၍ စာဖတ်သူများက ထင်ချင်ထင်မိမည်

မှန်ပါသည်။ ။ ယင်းတို့ မှာ အဆန်းကြီးများ တော့ မဟုတ်ကြပါ။ အထူး
အဆန်းတွေ မဟုတ်သောကြောင့် လျှို့ဝှက်ချက်များ ဟု ဆိုရခြင်းတော့
ကား မဟုတ်။ ဤနည်းများ နှင့် နေထိုင်သွားကြသူတို့ က
နည်းကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ ဘဝကို ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာနှင့် အဓိပ္ပါ
ယ်ရှိစွာ နေထိုင်သွားကြသူတို့ တွင် သာ တွေ့ရသော နည်းများ ဖြစ်ကြ
သောကြောင့် သာ လျှို့ဝှက်ချက်များ ဟု ဆိုရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ထိုလျှို့ဝှက်ချက်များကို ပြောမပြမီ ထိုလျှို့ဝှက်ချက်များကို သိရှိလာ
အောင် ကျွန်တော် လုပ်ခဲ့သောနည်းကို အရင် ဆန်းစစ်ပြပါဦးမည်။

*